
Mila
kan niet kiezen
Hans Vermeulen

Het was een mooie middag
in het dierenbos.
Mila liep samen met Sam en Ties
over het pad.
Ze hadden een vrije middag.
“Wat zullen we gaan doen?” vroeg Sam.
Mila keek om zich heen.
Er was zoveel te zien.
“Ik weet het!” zei ze.
Maar eigenlijk wist ze het nog helemaal niet.

Bij de open plek waren allerlei dingen te doen.
Er lag een bal.
Er stonden kleurpotloden en papier.
Er was een mand met lekkere vruchten.
En verderop was een mooie vijver.
Mila keek naar alles tegelijk.
“Ik wil voetballen!”
Toen zag ze het tekenpapier.
“Maar ik wil ook tekenen!”
En toen rook ze de vruchten.
“En die wil ik ook!”

Mila pakte de bal.
Toen het tekenpapier.
Toen een paar vruchten.
Ze probeerde alles tegelijk vast te houden.
De bal rolde weg.
Het papier viel op de grond.
De vruchten vielen uit haar handen.
“O nee!”
Sam moest lachen.
“Misschien moet je eerst één ding kiezen.”
Mila keek verbaasd.
“Maar ik wil alles!”

“Dan ga ik voetballen!”
besloot Mila.
Ties schopte de bal
naar haar toe.
Mila rende erachteraan.
Maar toen zag ze Sam tekenen.
“O ja! Dat wil ik ook!”
Ze stopte met voetballen.
Ze pakte een potlood.
“Ik ga tekenen.”
Ties keek haar aan.
“Maar je was toch
aan het voetballen?”
Mila haalde haar schouders op.

Mila tekende een paar strepen.
Toen rook ze de vruchten weer.
“Ik wil eigenlijk liever iets lekkers.”
Ze legde het potlood neer.
Ze pakte een vrucht.
Toen zag ze de vijver.
“En ik wil ook naar de vijver!”
Sam keek haar aan.
“Mila, je kunt niet alles tegelijk doen.”
“Waarom niet?”
Sam wees naar de grond. Daar lagen haar potlood, papier en bal.

Mila wilde bewijzen dat ze het wel kon.
Ze pakte de bal.
Met één hand hield ze het papier vast.
Onder haar arm stopte ze de vruchten.
En ze probeerde ondertussen
naar de vijver te lopen.
“Kijk! Ik kan het!”
Maar toen...
PLOF!
Ze struikelde.
Alles viel op de grond.
PLOF!

Mila stond weer op.
Ze keek naar de spullen.
“Wat moet ik nu doen?”
Ze pakte de bal.
Legde hem weer neer.
Ze pakte het potlood.
Legde het weer neer.
Ze keek naar de vruchten.
Toen naar de vijver.
“Ik weet het niet!”

Ties kwam naast haar zitten.
“Ik weet het al,” zei hij.
“Ik ga eerst voetballen.”
Hij pakte de bal.
“Daarna kan ik misschien nog iets anders doen.”
Mila keek hem aan.
“Maar ben je dan niet bang dat je iets mist?”
Ties schudde zijn hoofd.
“Nee. Ik kan nu gewoon lekker voetballen.”
Ties rende weg met de bal.
Hij had een keuze gemaakt.
En hij genoot van het voetballen.

Sam ging aan een rustig plekje zitten.
Hij pakte het tekenpapier.
“Ik ga tekenen.”
Mila keek naar hem.
“Maar er zijn nog zoveel andere dingen!”
Sam glimlachte.
“Dat klopt.”
Hij pakte een potlood.
“Maar ik hoef niet alles te doen.”
Mila dacht daar even over na.

Mila keek naar haar vrienden.
Ties voetbalde.
Sam tekende.
Verderop zaten andere dieren
lekker te eten.
Mila had alles willen doen.
Maar nu deed ze eigenlijk niets.
Ze voelde zich verdrietig.
“Ik wilde zo graag alles.”
“En nu vind ik helemaal
niets meer leuk.”

Bram kwam rustig aanlopen.
“Wat is er, Mila?”
Mila vertelde wat er was gebeurd.
“Ik wilde voetballen.”
“En tekenen.”
“En fruit eten.”
“En naar de vijver.”
Bram knikte.
“Dat zijn inderdaad veel dingen.”
Mila zuchtte.
“Ik wil niets missen.”

Bram keek naar Mila.
“Je hoeft niet alles te kiezen.”
Mila keek verbaasd.
“Niet?”
“Nee.”
Bram wees naar de bal.
“Je kunt één ding kiezen.”
Toen wees hij naar het tekenpapier.
“En een andere keer iets anders.”
Mila keek naar haar spullen.

Mila dacht na.
Heel lang.
Toen pakte ze het tekenpapier.
“Ik kies tekenen.”
Sam glimlachte.
“Goed gekozen.”
Mila ging naast Sam zitten.
Ze pakte een potlood.
Ze begon te tekenen.
Eerst een boom.
Toen een bloem.
Toen een grote blauwe lucht.

Mila vergat even alle andere dingen.
Ze dacht niet aan de bal.
Niet aan de vruchten.
Niet aan de vijver.
Ze keek naar haar tekening.
“Kijk eens!”
Sam keek.
“Wat mooi!”
Mila glimlachte.
“Ik vind dit eigenlijk heel leuk.”

Na het tekenen stond Mila op.
Ze keek naar Ties.
“Mag ik straks met je voetballen?”
“Natuurlijk!” zei Ties.
Mila keek naar de vruchten.
“En daarna neem ik misschien een vrucht.”
Sam glimlachte.
“Zie je wel?”
“Je hoeft niet alles tegelijk te doen.”

Mila speelde een tijdje met Ties.
Daarna gingen ze samen fruit eten.
Later liepen ze naar de vijver.
Mila had niet alles tegelijk gedaan.
Maar ze had wel veel plezier gehad.
“Nu snap ik het,” zei ze.
“Ik hoef niet alles
meteen te hebben.”

Mila keek naar haar vrienden.
“Als ik alles tegelijk wil, word ik onrustig.”
Sam knikte.
“Dat herken ik wel.”
Ties lachte.
“Ik kan ook niet tegelijk voetballen en tekenen.”
Iedereen moest lachen.
Mila glimlachte.
“Eén ding tegelijk is eigenlijk veel fijner.”

De volgende dag stonden er weer
verschillende dingen klaar.
Mila keek ernaar.
Een bal.
Een boek.
Vruchten.
Een mooie plek om te spelen.
Ze dacht even na.
Toen glimlachte ze.
“Ik kies eerst het boek.”
Ze pakte het boek.
“En de rest komt later wel.”

Pagina 20 – Voor ouders en grootouders

Je hoeft niet alles te hebben

Mila wilde alles tegelijk

Mila wilde alles tegelijk.
Voetballen.
Tekenen.
Fruit eten.
Naar de vijver.

Omdat ze niets wilde missen,
werd ze juist ongelukkig.

Zoveel dingen om te hebben

Kinderen kunnen
dat herkennen.
Er is zoveel speelgoed.
Zoveel filmpjes.
Zoveel spelletjes.
Zoveel dingen
die ze willen.

Maar je hoeft niet alles te hebben.
Je hoeft niet alles tegelijk te doen.
Je mag kiezen.
Soms geeft één keuze juist rust.

Jezus en tevreden zijn

Ook Jezus leert ons dat we niet
steeds méér nodig hebben.
We mogen dankbaar zijn
voor wat we hebben.
De Bijbel zegt:

"Wees tevreden met wat je hebt."
Hebreeën 13:5

We mogen tegen Jezus zeggen:
"Dank U voor wat ik vandaag heb."

We hoeven ons geluk niet te zoeken
in steeds meer spullen of steeds meer dingen.

Een mooi gesprek

Vraag bijvoorbeeld:

1. Waarom wilde Mila alles tegelijk?
2. Vind jij kiezen soms moeilijk?
3. Wat heb jij vandaag waar je blij mee bent?
4. Waarvoor wil jij Jezus bedanken?

Wat leren we van Jezus?

Jezus leert ons:
Kijk niet steeds naar wat je nog wilt.
Kijk ook naar wat je al hebt.

Soms is één speeltje genoeg.
Soms is één activiteit genoeg.
En soms is het fijn om gewoon samen te zijn.

Je hoeft niet alles te hebben om gelukkig te zijn.

Samen bidden

Heer Jezus,
dank U voor alles wat ik heb.
Help mij om niet steeds meer te willen.
Leer mij om tevreden en dankbaar te zijn.
Help mij om goede keuzes te maken.
Amen.

Je hoeft niet alles te hebben.
Je mag kiezen.
En je mag dankbaar zijn.